

τοῦ, καὶ διὰ τοὺς μὴ ὑπνώττοντας τὴν ἡμέραν σχεδὸν ὅσον καὶ τὴν νύκτα, ταῦτα εἶνε ὁ πῖθος τῶν Δαναίδων. Ἀλλὰ δὲν πρέπει διὰ τοῦτο ν' ἀναχαιτίζωμεν ἢ ν' ἀποθαρρύνωμεν ἡμᾶς αὐτοῦς.

Τὸ κατ' ἐμὲ, οὐδέποτε ἐφοβήθητι μὴ καταστῶ ἔνοχος ἀργίας· τοῦτο θά μοι ἦτο ἀδύνατον. Ἀργός· ὅτε εὐρίσκονται περὶ ἐμὲ ἐπείγοντα ἀντικείμενα πρὸς ἐπασχόλησιν τοῦ πνεύματος καὶ κατ' αὐτὴν τὴν παντελεῖ ἔλλειψιν τῶν τοῦ ἐπαγγέλματός μου χρεῶν! Ἐὰν συμβαίη κατὰ σπανιωτάτην περίπτωσιν νὰ ὑπάρξῃ καταναγκαστικὴ στιγμῶν τινων διακοπὴ τοῦ ἔργου μου, πόσα κενὰ τῆς ἐκπαιδεύσεώς μου δὲν ἔχω τότε νὰ πληρώσω! Ἐπειτα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν διάθεσίν μου πάντα τὰ ἀριστουργήματα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος; Ἐχω ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐπὶ μίση τῶν σειρῶν τῆς βιβλιοθήκης μου εἴκοσι περίπου τόμους, τοὺς ὁποίους θ' ἀναγνώσω μυριάκις, χωρὶς νὰ παύσω εὐρίσκων ἐν αὐτοῖς νέα ἀντικείμενα θαυμασμοῦ καὶ εὐγενῶν παρορμήσεων πρὸς τὰς ἰδέας τὰς μᾶλλον ἱκανὰς νὰ διατηρήσωσιν ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνέργειαν!

Ἐν Γαλλίᾳ.

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΒΙΕΤΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς στρατιωτικὸν ἰατρὸν.

Καλὰ σκέπτεσαι, γιατρέ μου, καὶ δὲν βάζεις τὸ σπαθὶ σου.
Ἄρκετοὺς σποτῶνεις πάντα μόνον μὲ τὴν γιατρικὴν σου.

ΑΛΕΞ. Κ. ΠΕΡΑΙΚΙΑΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τινι συναναστροφῇ ἀνωμολόγουν οἱ παρόντες τὴν εὐφροσύνην καὶ ζωηρότητα τοῦ πνεύματος παιδίου τινός. Εἰς τῶν παρισταμένων, ἐκ τῶν ἐπαγγελλομένων τὸν σοφὸν καὶ ἐμβριθῆ, ἀπερήνατο τότε δογματικῶς ὅτι τὰ παιδία ὅσον πολὺ πνεῦμα ἔχουσιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν ἡλικίᾳ, τόσον ὀλίγον διατηροῦσιν ὅταν γείνωσιν ὄριμοι ἄνδρες. — Τότε λοιπὸν, ἀπάντησεν ἀμέσως τὸ παιδίον, καὶ τοῦ λόγου σας θὰ εἶχατε πολὺ πνεῦμα ὅταν εἴσθε παιδί ἀκόμη.

* *

Εἰς τῶν βασιλικῶν πριγκίπων τῆς Γαλλίας εἶχεν ἐρυθρὸν τὸ γένειον. Ἡμέραν τινὰ θέλων νὰ πειράξῃ τὸν γελωτοποιὸν τοῦ ἐρωτᾶ αὐτὸν διατί δὲν εἶχε γένειον. — Νὰ σὰς πῶ τὸν λόγον, ὑψηλότατε, ἀπεκρίθη αὐτός. Ὅταν ὁ Θεὸς ἐμοίραζεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ γένηαι, ἐγὼ ε-

παρουσιάσθην ἀργὰ διὰ νὰ πάρω τὰ δικά μου, ὅτε πλέον δὲν τοῦ ἔμεναν παρά μόνον κόκκινα· καὶ ἐπροτίμησα νὰ μὴ πάρω καθόλου.

*

Διακρούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, ὁ βουλευτὴς Μ* κατὰ τινα συνεδριάσιν ἀφῆκε τὴν συνήθη θέσιν του καὶ κατέλαβεν ἄλλην, ἣν κατεῖχε πάντοτε ὁ συναδέλφος του Π*, πρὸς ὃν δὲν ἠσθάνετο πολλὴν στοργήν. — Αὐτὴ ἡ θέσις, λέγει ὁ Μ* μεγαλοφώνως ἰν' ἀκουσθῆ, χωρὶς ἄλλο θὰ μὲ κάμῃ νὰ πῶ πολλὰς ἀνοησίας. — Ἐξακολούθει λοιπὸν, ἀποκρίνεται ὁ Π*, ἕκαμες καλὴν ἀρχήν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἀστὴρ τῶν μεγάλων ψυχῶν ἀνατέλλει ἄμα δύση ὁ ἥλιος τῆς εὐτυχίας των.

Ὁ παραπονούμενος ὅτι εἶνε παίγιον τῆς τύχης ὁμολογεῖ ὅτι εἶνε πολὺ ἐλαφρὸς.

Εἰμπορεῖς νὰ ἀποκρούψῃς ἀπὸ τὴν γυναῖκα τὰ πάντα, καὶ τὸ μῖσος ἔτι... τὸν ἐρωτᾶ οὐδέποτε.

Ὅταν ἐγεννήθην ἔκλαυσα, ἐκάστη δ' ἡμέρα τῆς ζωῆς μου μοὶ ἐξηγεῖ τὴν αἰτίαν. (Ἰσπανικὴ παροιμία).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐπισημώτατος τῶν ἰατρῶν εἰς τὰ βόρεια τῆς Κίνας εἶνε γυνὴ Ἀγγλίσ, ἡ μὲν Χόβαρνδ. Ἡ νεανίς αὕτη θεραπεύει νῦν ἐν Τιν-τσιν τὴν κόμησσαν Λι, σύζυγον τοῦ τοπάρχου Λι-Χούγκ-Τσάγκ. Δὲν εἶνε δὲ ἡ μὲν Χόβαρνδ ἡ μόνη διπλωματοῦχος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Μετὰ πολλῶν συναδέλφων τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος, τοῦ αὐτοῦ φύλου καὶ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ διευθύνει ἐν Τιν-τσιν δύο νοσοκομεῖα πλήρη ἀσθενῶν, ὧν πολλοὶ πάσχουσι νόσους ἀγνώστους ἔτι ἐν Εὐρώπῃ. Οἱ Κινέζοι, εἴτε πτωχοὶ εἴτε πλούσιοι, ἐκζητοῦσι τὴν θεραπείαν τῆς μὲν Χόβαρνδ, ἣτις λέγεται ὅτι εἶνε ὠραισιότατη. Ἡ μὲν Χόβαρνδ καὶ αἱ συναδέλφοι αὐτῆς τοσοῦτω μᾶλλον εἰσιν ἀξιέπαινοι καθόσον οἱ συμπατριῶται τοῦ Κομφουκίου δὲν διαπρέπουσιν ἐπὶ εὐγνωμοσύνη, ἡ δὲ ἀνάμνησις τῆς ἀνάδρου σφαγῆς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους ἐν τοῖς νοσοκομοείοις αὐτῆς τῆς πόλεως Τιν-τσιν οὐδαμῶς ἐξηλείφθη εἰσέτι.